

FORSETA BRÉF

um heiðurspening til minningar um vígslu Skálholtskirkju
og afhendingu Skálholtsstaðar til Þjóðkirkjunnar 1963.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Forsætisráðherra hefur tjáð mér, að ríkisstjórninni þyki hlýða, að gerður verði heiðurspeningur, er sæma má innlenda menn og erlenda, í sambandi við vígslu Skálholtskirkju og afhendingu Skálholtsstaðar til Þjóðkirkjunnar hinn 21. júlí 1963.

Ég fellst á, að efnt verði til slíks heiðurspenings, og skulu um hann gilda eftirfarandi reglur:

1. gr.

Peningurinn nefnist: Heiðurspeningur til minningar um vígslu Skálholtskirkju og afhendingu Skálholtsstaðar til Þjóðkirkjunnar 1963. Heiðurspeningurinn skal vera gylltur silfurpeningur, 3 cm að þvermáli og 2 mm að þykkt. Lögun peningsins skal vera hin sama og á smelltum skjöldum á stétt Skálholtskaleiks í Þjóðminjasafni Íslands. Á framhlið skal mótuð mynd af mítri, en í kross fyrir aftan það bagli og tvískeggja lykli. Á bakhlið, sem er slétt, skal letra: Skálholt 1963.

Heiðurspeninginn skal bera á brjóstinu vinstra megin í hvítu bandi með gylltum jöðrum.

2. gr.

Veiting heiðurspeningsins skal fara fram í eitt skipti, hinn 21. júlí 1963.

3. gr.

Heiðurspeninginn skal, að fengnum tillögum ráðuneytisstjóra kirkjumálaráðuneytisins, biskups og formanns orðunefndar hinnar íslenzku fálkaorðu, veita innlendum mönnum og erlendum, sem taldir eru sérstaklega verðir þess að hljóta hann.

4. gr.

Forseti Íslands veitir heiðurspeninginn, og er hann eign þess, er hann hlýtur.

5. gr.

Heiðurspeningnum skal fylgja skjal undirritað af forseta Íslands.

6. gr.

Birta skal í Lögbirtingablaði og Stjórnartíðindum hverjir heiðurspeninginn hljóta.

7. gr.

Kostnaður við heiðurspeninginn greiðist úr ríkissjóði.

Gjört í Reykjavík, 11. júlí 1963.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Ólafur Thors.

Nr. 64.

17. ágúst.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um lausn kjaradeilu verkfræðinga.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Ríkisstjórnin hefur tjáð mér, að algert verkfall hafi staðið yfir hjá meðlimum Stéttarfélags verkfræðinga frá 27. júní s.l. Frá 1. júlí þ. á. hafi tekið gildi nýtt launakerfi opinberra starfsmanna samkvæmt kjaradómsúrskurði, en launakröfur Stéttarfélags verkfræðinga, sem félagið hafi haldið fast við, séu almennt verulega hærrí en laun sambærilegra starfsmanna samkvæmt kjaradómi. Þannig sé öllu samræmi launakerfis ríkisins, sem komið var á með lögum um kjarasamninga opinberra starfsmanna, nr. 55/1962, við laun fyrir sambærileg störf hjá öðrum en ríkinu, stefnt í hættu og þannig unnið gegn efnahagskerfi landsins og hagsmunum almennings. Beri því brýna nauðsyn til að gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir slíka þróun mála.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög, samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar, á þessa leið:

1. gr.

Hæstiréttur tilnefni þrjú menn í gerðardóm, sem ákveði kjör verkfræðinga, sem starfa hjá öðrum aðilum en ríkinu. Dómurinn skal einnig setja gjaldskrá fyrir verkfræðistörf, sem unnin eru í ákvæðisvinnu eða tímavinnu.

Hæstiréttur kveður á um, hver hinna þriggja gerðardómsmanna skuli vera formaður dómsins.

Gerðardómurinn setur sér starfsreglur. Hann aflar sér af sjálfsdáðum nauðsynlegra gagna og er rétt að krefjast skýrslna, munnlegra og skriflegra, af einstökum mönnum og embættismönnum.

2. gr.

Gerðardómurinn skal við ákvörðun mánaðarlauna, vinnutíma og launa fyrir yfirvinnu, hafa hliðsjón af því, hver séu kjör verkfræðinga og annarra sambærilegra starfsmanna hjá ríkinu, samkvæmt launakerfi því, er gildir frá 1. júlí 1963.

Við setningu gjaldskrár fyrir verkfræðistörf, unnin í ákvæðisvinnu og tímavinnu, skal höfð hliðsjón af gjaldskrá Verkfræðingafélags Íslands frá 19. apríl 1955 og reglum, er gilt hafa um framkvæmd hennar.

3. gr.

Verkföll í því skyni að knýja fram skípan kjaramála, sem lög þessi taka til, er óheimil, þar á meðal framhald verkfalla Stéttarfélags verkfræðinga, sem nú eru háð.